

Dachau

Vuonna 1933 perustettu ensimmäinen Natsisaksan keskitysleiri. Vuosina 1933-1945 leirille vangittiin yhteensä 200 000 miesvankia, joiden joukossa oli muun muassa homoseksuaaleja, Jehovan todistajia, kommunisteja, natsien vastustajia ja juutalaisia. Vuodesta 1941 alkaen leiri toimi myös tuhoamisleirinä ja siellä murhattiin jopa 30 000 vankia. Suurin osa vangeista kuoli kuitenkin muun muassa aliravitsemukseen, saurauksiin ja itsemurhiin. Leirille rakennettiin myös kaasukammiot, mutta niitä ei leirillä käytetty.

Hyve-etiikan näkökulmasta teon hyvyys riippuu tekijän ominaisuuksista. Hyve-etiikan mukaan teko ei näin ollen ole hyvä, sillä teon takana olivat natsit. Natsit voivat kuitenkin perustella tekoaan seurausetiikan avulla, sillä he ajattelivat seurausten olevan hyvät. Velvollisuusetiikan näkökulmasta teko on myös huono, sillä velvollisuus on tehdä hyvää. Immanuel Kantin Kategorinen imperatiivi perustuu siihen, että tulisi toimia niin, että teostasta voisi tulla yhteinen laki. Toisaalta natsit saattoivat myös toivoa muun muassa natsien vastustajien ”minimointia” ja ajattelivat teon näin olevan hyvä. Sopimus-etiikka pohjautuu tavoitteeseen jossa pyritään mahdollisimman oikeudenmukaiseen elämään.

Mihin Natsit oikeastaan pyrkivät perustaessaan ensimmäisen keskitysleirin?

Ovatko keskitysleirit oikein? Voidaanko niistä oppia jotain? Mitä keskitysleirit kertovat ihmisistä?